

മാർഗ്ഗം

ലിറ്റിൽ കെ.എസ് ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ

KERALA INFRASTRUCTURE AND
TECHNOLOGY FOR EDUCATION
PRESENTS

J.M.High school
sasthamcotta, poruvazhy
Email: jmhsassthamcotta@gmail.com

ആരംബകൾ

കുട്ടികളുടെ സർവ്വവാസനകളെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്ന
ഈ സംരഭത്തിന് എല്ലാ വിധ ഭാവുക്കങ്ങളും

ഷാജിക്കോൾ

മാനേജർ

ജെ.എം.എച്ച്.എസ് & റി.റി.എ
ശാസ്ത്രാംകോട്ട്

ആരംബകൾ

സർവ്വസുഷ്ഠിയുടെ നവദീപങ്ങൾ തിരിനീടുമോൾ.....
അക്ഷരങ്ങളിലുടെ കുരുന ഭാവനകൾ ജിവിതത്തിനും
നിരം പകരുമോൾ....
ഈ സംരഭത്തിന് എല്ലാ വിധ ഭാവുകങ്ങളും

എസ്.ശൈലത
ഹൈമിന്റ്രൻസ്
ജെ.എം.എച്ച്.എസ്
ശാസ്ത്രാദ്ധേയൻ

ലിറ്റിൽ കെറ്റൻ്റ് ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ

ബാല്യം

ഓർമ്മച്ചിരകുകൾ വീശുന്നു ബാല്യത്തേക്ക്
മധുരമായ ബാല്യത്തിൽ സുവമാർന്ന നന്ദവും
ചിരിക്കുന്ന മുവങ്ങളും
തലോടുന്ന കൈ വിരലുകളും
ചുംബിക്കുന്ന ചുണ്ടുകളും
വിദ്യത്തേടിപ്പോയെന്ന കാത്തിരുന്നൊരാ
മിഴികൾ ആകാംക്ഷയുമായി
അക്ഷരതാളിലെ മയിൽപീലി പെരു
കുവാൻ കണ്ണുനട്ടിയിരുന്നയെന്ന
തേടിയെന്നീ ഒരായിരം കമ്പകൾ ...
മാമുണ്ണുവാൻ ചില്ലയിലെ കിളിക്കളെക്കാട്ടി
കവിളിപ്പിച്ചുവോയെന്ന
മാസ്തത്തിൽ മാധുര്യവും പൂളിതൻ പൂളിപ്പും
ചുണ്ടിലേന്തുന്നു.. ബാല്യത്തിൽ നാളുകൾ
അണ്ണാരകണ്ണൻ ചില്ലചാട്ടം
കുകും കുയിൽതൻ സർണ്ണനാദം
അനുകരിക്കുമീയെന്ന തേടിയെത്തീ
കൗതുകത്തിൽ ചെപ്പ്
ബാല്യമായ നാളുകൾക്കെന്തിൽ നിന്നും
മിന്നി മറഞ്ഞുവോ...?
ഓടിയെന്നാളിച്ചുവോ ?..
മധുരമാം ബാല്യം പിന്നെ വെരു -
മൊരു ഓർമ്മകൾ! ഓർമ്മകൾ

നവറ്റീപ്

പെപ്പട്ടുക പുണ്യം ഇന്ന് സരസ്വതീക്ഷേത്രം

കൊല്ലം ജില്ലയുടെ ജലഘ്രനാതസ്ഥായ ശാസ്താംകോട്
തകാകതീരത്ത് ഇന്നും തലയെടുപ്പേടുന്ന ശ്രദ്ധക്കേന്ന ഇന്ന കലാലയം
സാമുഹ്യവികസനത്തിന്റെ വിപ്പവ നക്ഷത്രമായ ശ്രീമാൻ ഉമ്മൻ
സാറിനാൽ 1921 ത് സ്ഥാപിതമായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവായ ശ്രീ.
കെ.എൻ.ജോൺ സ്ഥാപിതമാർത്തമം ജോൺ മെമോറിയൽ മിഡിൽ
സ്കൂൾ എന്നറിയപ്പെട്ടു. 1939 ത് ഇന്ന സ്കൂളിനോടനുബന്ധിച്ച് റിറ്റ്
സി സ്ഥാപിതമായി. തുടർന്ന് 1949 ത് ഹൈസ്കൂളായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു.
ശ്രീകെ.ജെ.ഉമ്മൻ ആദ്യ ഹൈസ്കൂളിന്റെ സേവനമനുഷ്ടിച്ചു.
ഇന്ന സ്കൂളിന്റെ ഭൂതകാലം അയവിറിക്കുന്നേശ ഇന്ന മഹാന്നൾ
വ്യക്തിത്വത്തിനുമുന്നിൽ പ്രണമിച്ചുപോവുക സ്ഥാഭാവികം മാത്രം.
കലാകാരിക റംഗത്തും അക്കാദമിക് റംഗത്തും സമർപ്പിച്ചതെ
യാടെ നിലകൊള്ളുന്ന ഇന്ന സ്ഥാപനം പൂർവ്വ പുണ്യം
കൊണ്ടെന്നപോലെ ഇന്നും അതിന്റെ പ്രാധി കാത്തുസുക്ഷിച്ച്
മുന്നോറുന്നു. സ്കൂളിന്റെ ചരിത്രത്തെകാപ്പാം വളർന്ന് നിന്നെയെ പ
ുക്കുന്ന വാക്മരങ്ങൾ ഇന്ന സരസ്വതീക്ഷേത്രത്തിന് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ
പകരുന്നു.

എൻ്റെ ബാല്യകാലം

ഓടിക്കളൈക്കുമീ വിദ്യാലയ
 മുറ്റത്
 ഓർമ്മതൻ കളിവീട്
 തീർക്കെ..
 ഞാനുമാ വീട്ടിലെ
 അംഗമായിതീരവേ...
 നെയ്തു ഞാൻ സപ്പം
 തൻപുതുവസന്തം

ഓർക്കുന്നു ഞാനെന്നേൻ്റെ
 വിദ്യാലയമുറ്റവും ,
 ഓർക്കുന്നു ഞാനെന്നേൻ്റെ
 ബാല്യകാലം
 കാലച്ചക്രത്താൽ വിടപാണ്ഠ
 കൂട്ടുകാർ
 ഓർക്കുന്നു ഞാൻ
 അവരേണ്ടാത്തോളള പ്രിയനാളുകൾ

ഇണങ്ങിയും പിണങ്ങിയും
 നാർക്കക്കെ ...
 അറിഞ്ഞീല ഞാനെൻ്റെ
 കടന്നുപോയ ദിനങ്ങൾ
 തേങ്ങുന്നുമനമിനിയും
 അവരെയൊന്നു കാണുമാൻ
 അതോരു തേങ്ങലൂച്ച
 കിടക്കെ ...
 വീണുമാമുറ്റത്
 എത്തിനിൽക്കെ ഞാൻ
 കണ്ണു ഞാൻ വാക്കൾക്കിടയിൽ
 ഓർമ്മതൻ വർണ്ണച്ചപ്പ്
 ആഗഹിച്ചു പോകയാണ്
 കഴിഞ്ഞ ബാല്യമിനിയും ..

വിധി എഴുതിയ ജീവിതം

തെക്കേമെന്നകലെ മാൺകൃഗൻ്റെ മകളാണ് സാവിത്രി. കാർക്കുന്തലുകൾ വിരിച്ചിട്ടും മുടിനാഴിക്കൾ, മഹിന്ദ്ര കണ്ണും, മുല്ലമെട്ടിൻ്റെ പല്ലുകളുമുള്ള ഒരു ഉള്ളിത്താട്ടി. ഓർമ്മപയ്ക്കുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ അമ്മ അവരെ വിച്ഛുപിരിത്തു. എന്നാൽ അവർ അതിന്റെ വിഷമം അറിഞ്ഞിട്ടില്ലോ എല്ലാ വാതസല്യവും മാൺകൃൻ്താവശ്രക്ക് കൊടുത്തു. മനയിൽ മാൺകൃനും, സാവിത്രിയും പിന്നെ സാവിത്രിയുടെ കാര്യം നോക്കുവാൻ നാണിയമയ്യും. നാണിയമയ്യോടായിരുന്നു അവളുടെ കുസതിയും പിണകവുമെല്ലാം. തെക്കേമെന്നയ്ക്കലെ നമ്പുതിരി തന്റെ ഉടപിരിന്നവർക്കും, അനന്തരവർക്കും പിന്നെ മക്ഷർക്കും ഭാഗം വച്ചു സ്വത്തുകളൈൽ ഒരു ഭാഗം ചെറുമകനായ മാൺകൃനും കൊടുത്തിരുന്നു. തറവാട്ടം ഇല്ലപ്പേരുമൊഴിക്കെ ബാക്കി സ്വത്തുകളുടെയെല്ലാം ഏക അവകാശി സാവിത്രി തന്നെയായിരുന്നു. എന്നാൽ അവർക്ക് അതിന്റെ അഹരജാരമൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. ദിനങ്ങൾ കുടുകയും ചെയ്തു. അധികം താമസിക്കാതെ തന്നെ മാൺകൃൻ അവരെ വിച്ഛുപോയി. അവളുടെ സന്നേതാഷം അണഞ്ഞു. വീട് നിശ്ചവദമായി. നാണിയമയ്യും വീടിൽ നിന്നുപോയി. പുർണ്ണമായും അവർ ദ്രോപ്പുട്ടു. രാവും പകലുമെല്ലാം കണ്ണിൽ ഇരുട്ടായിരുന്നു. ഇരുട്ട് അവളിൽ ഭയം ഉള്ളവകി. ചോദിക്കാനും പറയാനും ആരും ഇല്ലാതെ താൻ എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കേണ്ടത് എന്ന ചോദ്യം അവളിൽ ഉള്ളവകി. അങ്ങനെയിരിക്കു അച്ചുന്നേൻ്റെ ബന്ധുകൾ വീടിൽ വന്നത്. അച്ചുന്നേൻ അവരെ അകറ്റി നിർത്തിയിതാണെങ്കിലും അവർ വന്നപ്പോൾ മനസ്സിലെരുതു ആശ്വാസം തോന്തി. ഈ ആശ്വാസം പിന്നീട് കുറഞ്ഞു. താൻ ഇല്ലത്തിൽ നിന്ന് അകലുന്നതുപോലെ തോന്തി. തോന്നലല്ലായിരുന്നു, യാമാർത്ഥമായിരുന്നു. അച്ചുന്നേൻ്റെ ബന്ധുകൾ തന്റെ പേരിലുള്ള സ്വത്തുകൾ ഒരു വെള്ളക്കടലാസിൽ വബുന്നയുടെ ഭാഷയിൽ എഴുതി വാങ്ങിച്ചു. സ്വത്തുകളും ഇല്ലവും നഷ്ടപ്പെട്ട സാവിത്രിയ്ക്ക് പിന്നീട് പചകപ്പുരയിലാണ് സ്ഥാനം കിട്ടിയത്. നാണിയമയ്യോട് അവർ കാണിച്ചു ദയ പോലും അവർക്ക് ബന്ധുകളൈൽ നിന്നും കിട്ടിയില്ലോ ഒരുപാട് യാതനകൾ അനുഭവിച്ചു. ശരീരം കഷയിക്കാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെയിരിക്കു ഒരു രാത്രിയിൽ എല്ലാവരുടെയും കണ്ണുവെച്ചിച്ച് തെക്കേമെന്നയ്ക്കലെ മാൺകൃന്നേൻ്റെ മകൾ എന്ന പേരും ഉപേക്ഷിച്ച് അച്ചുന്നേൻ്റെ ഓർമ്മകൾ ഉള്ള ഇല്ലത്തുനിന്നും പടിയിരിങ്ങി. എങ്ങോട്ടാണെന്ന് അറിയാതെ... താൻ എന്താണീ ചെയ്യുന്നതെന്ന് അറിയില്ല... എങ്ങോട്ടാണെന്നറിയില്ല... നടന്നു... തന്നെ ആരേ പിൻതുടരുന്നതുപോലെ ഒരു ഭയം തോന്തി. അവശ്യനിലയില്ലാണെങ്കിൽ കുടി അവർ ഓടി. ഓടി അവളുടെ കാലുകളിൽ നിന്നും ചോര പൊടിഞ്ഞു. ശരീരം വിയർത്തു. അങ്ങനെ ഓടികയറിയത് ശോപ്പര അറയ്ക്കലെ വിദ്യാലയത്തിലെ വാദ്യാരായ ദേവൻ അവൻ്റെ മനയിലാണ്. വീടിൽ ദേവനും വസുരി പിടിച്ച് കിടപ്പിലായ അമ്മയും. മനയിൽ

അരിദ്രമാണ്. വാതിലിൽ ഉച്ചതിൽ തട്ടുന്നതാരാണെന്ന് നോക്കുവാൻ ദേവൻ വാതിലിനടുത്തേക്ക് പോയി. വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ അവശനിലയിലായ പെൺകുട്ടി. ആരാണെന്നോ, ഏതാണെന്നോ ചോതിയ്ക്കാതെ വീടിൽ കയറ്റി. വെള്ളം... വെള്ളം എന്നു മാത്രം സാവിത്രി പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കുറച്ചു കണ്ണിയുടെ വെള്ളം കൊടുത്തു. അവർ പെട്ടു ഉണ്ടിനു. ചുറ്റിന് നോക്കി. ആരാണ് ദേവാ.. അമധ്യുടെ മരുന്നുംകൊണ്ട് ഉണ്ടി വന്നതാണോ? അമധ്യുടെ ചോദ്യം ഉയർന്നു. അവർ പറഞ്ഞു, ഇല്ലോ അമേ.. ഒരു പെൺകുട്ടി. അവശനിലയിലാണെന്നു തോന്നുന്നു. കുറച്ചുകണ്ണിയുടെ വെള്ളം കൊടുത്തു. ദേവൻ സാവിത്രിയോട് ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർത്തി. സാവിത്രി തന്റെ ജീവിതം പറഞ്ഞു. ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുകൂട. ദേവൻ അമധ്യുടെ ദീനം കുടിയിരിക്കുന്നു. വളരെപെട്ടുനായിരുന്നു അവന്റെ അമധ്യുടെ മരം. ശഹം കിട്ടിയ ജന്മാണും ആർക്കുവേണ്ടിയാണ് ജീവിക്കുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞ് അവർ ഉമ്മപടിയ്ക്കൽ ഇരുന്നു തേങ്ങി തേങ്ങി കരഞ്ഞു.. ദേവൻ സാവിത്രിയെ വിളിച്ചു. ഈ നമ്മുടെ വിഡിയാണ് .. നമുക്ക് രണ്ടുപേരുക്കും ഇല്ലപ്പേര് മാത്രമാണ് അവശേഷിക്കുന്നത്. ഒറ്റപ്പേട്ട് എൻ്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് ഒറ്റപ്പേട്ട് നിന്നെ കഷണിക്കുന്നു. ദേവൻ പറഞ്ഞു. അവർ ഒരു പുതിയ ജീവിതത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ചു. കുറച്ചു മാസങ്ങൾക്കു ശേഷം ഒരു പൊന്നാമന സാവിത്രിയുടെ അമധ്യുടെ പേരയെ ദേവിയെന്ന് ആ കുഞ്ഞിന് നാമകരണം ചെയ്തു. സാമ്പത്തികം കുറവാണെങ്കിലും വളരെ സന്തോഷപൂർവ്വമായ ജീവിതം നയിച്ചു. സന്തോഷവേളകൾ പിന്നീട് അവർ വിഷമ വേളകളാണ് സമ്മാനിച്ചത്. അമധ്യക്ക് വസുരി പിടികൂടിയതുപോലെ ദേവനും വസുരി പിടികൂടി. പല വൈദ്യമാരും ചികിത്സിച്ചു. ചികിത്സയ്ക്ക് പണം ആവശ്യമായിവന്നു. അവളും കുഞ്ഞിയും ചികിത്സയ്ക്കായി ദേവായുടെ വീടുകളിൽ കയറിയിരിങ്ങി. ദേവൻ ദീനം കുടി. അവൻ ദേവത്തിന്റെ സർഗ്ഗ വാതിലിലേക്ക് അവളേയും കുഞ്ഞിനേയും ഒറ്റപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ധാത്രയായി.

അച്ചനും അമധ്യക്കും ജീവനുതുല്യനായ പ്രിയനും മരിച്ചു. പിന്നെ എന്തിനാണ് ഞാൻ ! ഇന്നിയെല്ലാതു ജീവിതം വേണ്ട എന്ന് ഉറപ്പിച്ചു. പക്ഷേ കുഞ്ഞി.. കുഞ്ഞിനുതെറ്റു ചെയ്തിട്ടാണ് അവളെ കൊല്ലുന്നത്... അതുവേണ്ട... മാടൻപുറത്തെ കാവിന്റെ നടയിൽ കുഞ്ഞിനെ കിടത്തി... സാവിത്രി ഒരയിരം ഉമ്മകൾ കൊടുത്തു. ഓർമ്മപോലും ഉദിക്കാത്ത ദേവകി കരഞ്ഞു വിളിച്ചു തന്റെ ഇങ്ങനെയുള്ള ജീവിതം നിശ്ചയിച്ചു ഞാൻ ആരാധിക്കുന്ന എൻ്റെ കുഞ്ഞിനേയും ജീവിതം നിശ്ചയിക്കട്ടേ..... ദേവകി കരഞ്ഞു.

പക്ഷേ സാവിത്രി തന്റെ പകുതി ജീവൻ അവിടെ ദേവിനുതുക്കൊണ്ട് കുഞ്ഞിന്റെ ഓരേ കരച്ചിലും മനസ്സിൽ കുത്തിപ്പിളരുന്ന വേദനയോടെ മാടൻപുറത്തെ കാവിന്റെ ആൽമരത്തിൽ ജീവിതം ഉപേക്ഷിച്ചു. ആത്മാവ് സർഗ്ഗത്തിലേക്ക് പോയെങ്കിലും ജീവൻ മുഴുവൻ ദേവകിയുടെ മേലിലാണ്.

ശാസ്താംകോട് തകാകം ഒരു വിലാപം

ലോക പെതുക പട്ടികയിൽ ഈടം നേടിയ നമ്മുടെയെല്ലാം പൊതു സമ്പത്തുമായ ശാസ്താംകോട് ശുദ്ധജല തകാകം ഈന്ന് മരണവും കാത്ത് ശരശ്രയിലാണ്. മുറവിളികളും മറുവിളികളും സത്യാഗ്രഹങ്ങളും, പ്രഖ്യാപനങ്ങളും ഒരു പാട് നടന്നു. എന്നിട്ടും പ്രതിവിധികളെല്ലാം ഫയലുകളിലോതുങ്ങി.

ഒരു കാലം നമ്മളുടെ നമധ്യുടെ ഉറവിടമായിരുന്ന ഈ പ്രകൃതിദത്ത തകാകത്തിൻ്റെ ഗതി വേദനാജനകം. ഇനിയും നാം ഒരുമയോടെ ഉണ്ടായും പ്രവർത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ...
വരും തലമുറയോട് ഇങ്ങനെ പറയേണ്ടിവരു..

ഉവിടെ ഇങ്ങനെ ഒരു തകാകം ഉണ്ടായിരുന്നു..... എന്ന്

നാളെയുടെ നിശ്വാസം തേങ്ങലോകാത്ത

നമധ്യുടെ നാമ്പുകൾ നട്ടുകൂടെ...

**ഒത്തുനടത്തും വിദ്യാലയമിൽ
ഭരണിക്കാവിൻ തിലകത്താടുകുറി**

പഠനകാര്യം പറയുടെ ഞാൻ
സംജ്ഞില്ലതിലിത്തുമൊന്നാം ഫ്രാദ്ധാഹനമീ
പള്ളിക്കുട ചരിത്രപ്പെരുമകൾ
കലയുടെ തിലകം പലകുറിവാങ്ങിയ
നിരവധി കൂട്ടികളുണ്ടെന്നീ സ്കൂളിൽ

കേരളമണ്ഡലം കേൾവിപ്പുട്ടിട്ടു
മനവധി ശ്രഷ്ടാർ വനിച്ചുണ്ടീ
സ്കൂളിൽ നിരവധിയാശ്വരാഷങ്ങളിൽ
തകഴിച്ചേടുന്നും പള്ളിപ്പുറവും
ഓ.എൻ.വിയും വിനയൻസാറും
റ്റോഴുച്ചേരിയും പനച്ചരാനും
കമ്മനിടക്കവീയും, ചേടുനും
കുർഖിപ്പയും ജോൺസൺമാഷും
എന്നല്ലിവിധമല്ലാപേരയും
ദർശിച്ചതുമീമുറ്റത്തല്ലോ... !

അക്ഷരമുത്തുകൾ വാരിക്കുട്ടി
അൻവിൻ ഭാഗ്യമൊരുക്കാനേതിയ
കൂട്ടികൾ എങ്ങൻ കൂടായ്മയുടെ
മന്ത്രമുരുക്കിയെംബിച്ചു ചമര്ഷക്കും
നവദീപം പെരുമയിലാക്കാൻ
പാടിയതാണീ തുള്ളൽപ്പാടുകൾ

നഷ്ടസമൃതികൾ

വിനയാർന്ന ചുണ്ടുകളിൽ രഹായണശ്രീലൃകൾ
ഈകിയത്തുമീ കർക്കിടക സന്യുകൾ
പോയകാലത്തിൻ മായാത്ത ചിത്രങ്ങൾ
തെളിവോടെ മിഴിവോടെ ഓർത്തെടുക്കാം
എത്ര ജമങ്ങൾ പടിപ്പുര കടന്നുവന്നതിന്റെ
ജമങ്ങൾക്കന്നാതാക്കളായി
പടിയിരങ്ങാൻ കഴിയാതെയിന്നും
നമകൾ ഇവിടെ വിതുന്പുന്നുണ്ടാവാം.
വയലേലകളിലും വഴിയോരങ്ങളിലും
മൗനമായ് മുകമായ് പിടയുന്നുണ്ടാകാം.
ഇന്നലെ പെയ്ത മഴയുടെ കുളിരിൽ
കൊതിയോടെ ഇന്നും നന്നതുനിൽക്കാം
പൂക്കളും പുഴകളും പുതിയ കമ എഴുതുന്നോൾ
നഷ്ടലസുഷ്ടിതിൻ മഞ്ഞടി മണികൾ ഒരുക്കിവയ്ക്കാം
പച്ചിയ തിരിഞ്ഞെന്നോക്കി
സംഭവും മുന്തിരിപ്പുഞ്ഞങ്ങൾ നുണ്ണത്തിരിക്കാം
സഹഗ്രാമപ്പുകൾ ഒരുമിച്ചു വിടർന്നൊരാ
ബാല്യത്തിൻ പുഞ്ഞാവന്നതിൽ
പുസ്തകത്താളിലെ മയിൽപ്പീലിതുണ്ടിൽ
പ്രണയത്തിൻ നിറച്ചാർത്തു കണ്ണിരിക്കാം
മറവി തൻ മാറപ്പീലൊളിപ്പിച്ചതൊക്കെയും
ഒരുവട്ടംകുടി മിനുകൾ വയ്ക്കാം
ലാഭവും മോഹവും കൈകോർത്തു നിൽക്കുന്നോൾ
തീരാശാപങ്ങൾ നെഞ്ചേറ്റി നടക്കുന്നോൾ
പൊട്ടുപോലെവിടെയോ തിളങ്ങുമീ മുത്തുകൾ
വളിവിളക്കായ് ഒളിതറുമെന്നാശ്രിക്കാം.....

രജതഗോദയറ്റ പുമുഖങ്ങൾ

വാർദ്ധക്യം ഒരു ശപമല്ലോ.. അത് കേവലം ഒരു അവസ്ഥമാത്രം!! ജീവിതയാത്രയുടെ വഴികളിൽ ഓരോ വ്യക്തിയും ചെന്നെത്തുന്ന സാധാരണമായ ഒരു കാലാല്പദ്ധം. ചെതന്യവും ഉള്ളജജവും അസ്തമിച്ച് മറുപ്പോക്കത്തേക്ക് കടന്നുപോകുവാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പ് മാത്രം. പക്ഷെ ഈന്ന് ആ അവസ്ഥ ഒരു ശപമായി മാറുകയാണോ ?

മനുഷ്യനേപ്പോലെ നിസ്സഹായനായി ജനിക്കുന്ന മറ്റാരു വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ശിശുവും ഭൂമിയിലില്ല തന്നെ. മാതാപിതാക്കളാണ് ആ നിസ്സഹായാവസ്ഥയിൽ നിന്നും ഓരോ ശിശുവിനേയും വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഫീംബാധ്യാനത്തികളിൽ എത്തിക്കുന്നത്. സവി ശ്രേഷ്ഠ ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യകുലം മറ്റല്ലാം മരയ്ക്കുന്നതുപോലെ വളർത്തി വലുതാകിയ മാതാപിതാക്കളെയും മരക്കുന്നു. ഈത് ഈന്നതെത്ത കാലത്തിന്റെ ശപ മായിരുന്നു.

പണ്ട് ഉമ്മിത് ചാരു കസാലയിൽ നിന്നിലാവുപോലെ നിന്നെത്തുന്നിന് വാർദ്ധക്യം ഈന്ന് മണിമാളിക്കളുടെ പിന്നാധ്യാത്മവിഭാഗങ്ങും അൻഡിന്റേയും അനുഭവത്തിന്റേയും തെളിച്ചുമാണ് നരയായും ജരയായും ആ ശരീരത്തിൽ കാണുന്നത്. എന്ന് പണ്ടുള്ളവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. ഈന്ന് കാലത്തിന് ഗതിവേഗം കൂടുതലാണ്. പുതിയ തലമുറ പുതിയ അൻഡി സംസ്കാരവും ഉള്ളവരാണ്. അവരുടെ ചിന്താഗതികളുംപൂറ്റി പണ്ട തലമുറയ്ക്ക് ചിന്തിക്കാനേ കഴിയില്ല. മുല്യങ്ങളെ ചാട്ടിക്കൊണ്ടിരിച്ച് എന്തും വെട്ടിപ്പുടിക്കണമെന്ന മതശരചിന്തയോടും ലാഭക്കണ്ണാടും കൂടിമാത്രം ജീവിക്കുന്ന അവർക്ക് കറവറ്റപ്പുശുപോലെ ഉപയോഗശൃംഗാമാവുന്നു വുദ്ദതലമുറ

പക്ഷെ ഒന്നു നാം തിരിച്ചറിയണം

തല നരയ്ക്കുവത്തലല്ലാം വുദ്ദതും

തല നരയ്ക്കാത്തതലല്ലാം യുവതവും ... എന്ന കവിവാക്യം അങ്ങേയറ്റം സത്യം തന്നെയാണ്. തല നരച്ചു എന്നതിനാൽ ഒരാൾ ഒരിക്കലും മുഖ്യാരയിൽ നിന്നും ഒഴിവാകുന്നില്ല. വയസ്സ് ഏറ്റുനേരാറും അനുഭവവും അൻഡിവും വർദ്ധിച്ച് പരിപ്രകാരമായ മനസ്സ് ഉള്ളവരയി മാറുന്ന അവരെ സമൂഹനിർമ്മിതിയ്ക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. വുദ്ദ സമൂഹത്തെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ട് ക്രിയാത്മക പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിച്ച് വാർദ്ധക്യം ഓരോലാപ്പമാക്കി മാറ്റുവാനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ സമൂഹം ഏറ്റെടുത്ത് നടത്തേണ്ടതാണ്.

വയസ്സു കൂടുവാൻ വേണ്ടിവന്നെത്തും

ജനതാരകം വൈരിയാണോ, സുപ്രൂതതാണോ

വളരെസംശയിപ്പും.. എന്ന്..

എന്ന കവിവാക്യം മനസ്സിൽ അശുപചിന്തകൾ ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കേണ്ട...

കവിത
എഴുതാനിരിക്കുന്ന കവിതകൾ

നിശ്ചൽ വീണ്ടുമറയുന്ന പാതയോരങ്ങളിൽ
അറിയാതെ തേങ്ങുന്ന മാൻകിടാവ്...
തീഷ്ണമാം കണ്ണകളാൽ...
തേങ്ങുന്നമനസാൽ,
രൂക്ഷമായ് നോക്കി അവശ്ര എന്ന...

ആദിത്യൻ കീഴിലെ പച്ചപ്പ് മായുന്ന
കത്തിക്കാരിയുന്ന ഭൂവിനേൽ
വെയിലേറ്റ് വാടിക്കൊഴിയുവാൻ
കാത്തിരിക്കുന്നൊരു ചെറു
പൂഷ്പം പോൽ ദ്രോഷ്കിയുന്നീടുന്നു!

ഇരുവുന്ന സാഗരം,
വെട്ടിത്തിള്ളയ്ക്കുന്ന കണ്ണുകൾ
വിശനോടിയ വയർ മുറുക്കപ്പിടിച്ചി-
റുന്ന സ്വരത്തോടെ,
വിറയ്ക്കുന്ന കരങ്ങൾ നീട്ടിപ്പിടിച്ചി-
ക്കാണ്ഡവശ് തേങ്ങീടുന്നു...
.

വറ്റിവരണ്ട നദികൾ പോലെയവള്ളുടെ
മനസ്സുകൾ മെല്ലശൈന്യമായി,
നിരഞ്ഞതാഴുകുന്ന വിഷവാതകം പോലെ
അവളുടെ മനസ്സിനു ഭാരമായി
ഭാരവും ശുന്നതയും ഒരുമിച്ചു ചേർന്ന -
വള്ളുടെ ജീവിതം ഭീകരമായ്!
നീട്ടിപ്പിടിച്ചു കരങ്ങളാൽ ഭിക്ഷ -
യാജിക്കുന്നവശ് ഒരു നേരത്തെ അന്നത്തിനായ്
അവശ്രക്കുമുന്നിൽ നിസംഗയായ്
നിൽക്കുന്നു എന്ന്...
ഇനിയുമെത്രയോ കവിതകൾക്ക്
പാത്രമാണവള്ളും അവശ്ര തന്ന മനസ്സും.....

കും കോർണ്ണർ

1. ശുദ്ധവാജത്തിന്റെ നിറമെന്ത് ?
2. മനുഷ്യൻ ആദ്യമായി കണ്ടുപിടിച്ച ലോഹം എത്ര ?
3. ഗ്രന്റ് ബുക്കിന്റെ ഉപജന്മാതാക്കൾ ആരെല്ലാം ?
4. പ്ലവനത്തും കണ്ടുപിടിച്ചതാർ ?
5. പ്രകാശത്തിന്റെ കണ്ണികാ സിദ്ധാന്തം കണ്ടുപിടിച്ചത് ആർ ?
6. ഇന്ത്യൻ അണ്ണുശക്തി - ആദ്യ ചെയർമാൻ ?
7. ആദ്യമായി ദക്ഷിണ ഭൂവത്തിൽ കാലുകുത്തിയ മനുഷ്യൻ ?
8. ഭൂമി സൃഷ്ടെന്ന ചുറ്റുന്നു എന്നു കണ്ടുപിടിച്ചത് ആർ ?
9. ഭൂമി ഉരുണ്ടതാണെന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചത് ആർ ?
10. കൂട്ടിക്കാലത്ത് കോഴിമുട്ടയ്ക്ക് അടയിരുന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ?

ഉത്തരങ്ങൾ

1. നിറമില്ല
2. ചെന്ന്
3. നോറീസുരോസും
4. ആർക്കമീഡീസ്
5. ന്യൂട്ടൻ
6. ഹോമി.ജഹാംഗീർ ഭാട്
7. റാണാശ്രയ് അമൃണ്ടക്കുണ്ടൻ
8. കോപ്പൻ നികന്ന്
9. മഗ്ലിൻ
10. എഡിസൺ

മധുരം മലയാളം

നല്ലതു ചൊല്ലി പിച്ച നടത്തിയ നമ്മാഴി മലയാളം
നമകളായെന്നുള്ളിൽ വിളയും നന്നമൊഴി മലയാളം
ആദ്യം ചൊല്ലിയ വാക്കിൽ വിളങ്ങിയതമമലയാളം
പിന്നീടോരോ വാക്കില്ലെത്തീയർത്ഥവസ്തങ്ങൾ
എല്ലാമെത്ര മനോജനം മാമല നാട്ടിനുതിരിതു മലയാളം
എത്ര വികാരവിചാരത്രംഗവുമണിയും മലയാളം
എത്ര സ്നേഹ സുഗന്ധാനുഭവ സ്നിഗ്ധ്യം തുമൊഴികൾ
എത്തനുള്ളതിൽ ജീവിത നദിയിൽ രേമാഖ്യത്തിരകൾ
ചേരില്ലാണർത്തും ചേലോടുതുകും മറുമൊഴി മലയാളം
എത്രാരു കാവ്യശാസ്ത്രാധികാരിയില്ലും വൈഭവ മിയല്ലേന്നാൾ
എത്ര സമുന്നത ശീർഷരെ നേര്പ്പിന്നമുതം നൽകി വളർത്തി
എത്ര മഹാമാരീ മലനാട്ടിൻ ശീലുകൾ പാടി വളർന്നു..
എത്ര വിദേശികളുമേ.. നിന്നുടെ കണ്ണിൻകനലിലെരിഞ്ഞു..
നൃനമിതന്യഭാഷാപീഡയില്ലടലൊരു മാത്ര തളർന്നാലും
മുന്പത്തെക്കാളുംപാജം കൊണ്ടുലുയിരിട്ടുമെന്നുനിന്നേല്ലു
അമേ നിന്നുടെ പാലമുതുംഭവർ നിന്നോടൊപ്പും നിലകൊള്ളും
നിന്നുടെ കീർത്തിയിലാണ്ഡബക്കാറവുമണിയും പുതുക്കിമിതോർത്തേണ്ടു...

പെട്ടേൻ

പെട്ടേനാരു മഴ വന്നു
പെട്ടേനാരു പൂഴ വന്നു
വഴിയേത്.. പൂഴയേത്
പൂഴയോഴുക്കും വഴിയേത്
വഴിയെല്ലാം പൂഴയായി
കുളമായി.... ചളമായി
കുടിവെള്ളം ചെളിയായി
കളിക്കാനോ ഇടമില്ല..
കൂട്ടിക്കൊണ്ട് പലവഴിയാൽ
വയലെല്ലാം മടവിണ്ണു..
നെല്ലെല്ലാം പൊളിയായി
കർഷകരേ ഇരയായി
വെള്ളാനകൾ വൃശിയായി.

വിലംപം

വിടരാൻ വിതുവ്യൂന പനിനീർ മൊട്ടേ...
ആരെകാണാനിനാശിച്ചു നീ...
വേണ്ട വിടരേണ്ടനോമലേ നീ...
മാവേലി വാൺടും കാലമല്ലു.
മാനുഷ്യരെല്ലാരും ഓന്നുപോലുല്ല...
ആദ്യമായി ഭൂമിയെ കാണ്ഞമതിനാൽ
നിനക്കാനുമറിയില്ലനോമലാളേ...
ഇന്നാരുനാൾ നീ വിടർന്നുവെക്കിൽ...
ഇളം തെന്നലിൻ ചാരെനിനാടിയെക്കിൽ
കാണുമീ ഭൂമിതൻ അന്യകാരം
ഭീകരമാമൊരു ശ്രാമയാമം
കൊള്ളയും കൊലയും കണ്ണുകണ്ണ്
പാടെ മുരടിച്ച ഹൃതത്വമായി
ബൈട്ടനു വാടി തളർന്നുവീഴും
പട്ടയിൽവച്ച മനുഷ്യനേപ്പാൽ...

കമ്പ്യൂട്ടർ വിദ്യാഭ്യാസം പാഠപദ്ധതിയിൽ

വിദ്യാഭ്യാസ പ്രകിയയിൽ ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെയും വിവര വിനിമയ സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെയും സാധാരണവും ഉപയോഗവും ഒഴിച്ചു നിർത്താൻ സാധ്യമല്ല. ആധുനിക ജീവിക്കാനാവശ്യമായ നൈപുണികളുടെ കൂടുതലിൽ വിവര സാങ്കേതിക വിദ്യ ഏറെ പ്രധാനമാണ്. അതിനാൽ ഓപ്പചാരിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഭാഗമായി എഎ.സി.ടി. (ഇൻഫർമേഷൻ ആൻഡ് കമ്പ്യൂണിക്കേഷൻ ടെക്നോളജി നൈപുണികളും ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടത് ഇതു കാലാലംഘനത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളിൽ ഒന്നുമായി തമാണ്.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ എഎ.ടി.യു.ടെ പങ്ക് കമ്പ്യൂട്ടർ വിദ്യാരഞ്ചും കൂടി എന്നല്ലെങ്കിലും മലപ്രദമായി കരിക്കുലം വിനിമയം ചെയ്യൽ, കൂട്ടികൾക്ക് പ്രാഥമിക എഎ.ടി.ഐ.എ നൈപുണികൾ സ്വയംത്തമാക്കാനുള്ള അവസരമാരുക്കൽ എന്നിവയാണ്. ഭാവി സമൂഹത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് കൂടി അനുയോജ്യമായ വിധത്തിലായിരിക്കണം വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് എഎ.റീ. പഠനം ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടത്.

വിവിധ വിഷയങ്ങളുടെ പാഠപദ്ധതി വിനിമയത്തിൽ വിവരവിനിമയ സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ അനുന്ന സാധ്യതകൾ ഉണ്ട് ഈത് ഓരോ കൂട്ടിയ്ക്കും ലഭിക്കുന്ന അനിവിശ്വസ്യയും കഴിവിശ്വസ്യയും ഗുണം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു... ഒപ്പ് പുതിയ ബോധനരീതി ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പഠനാവശ്യങ്ങൾക്കായി സ്വയം എഎ.ടി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിനും അതുവഴി കമ്പ്യൂട്ടർ നൈപ്പും പുണികൾ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിനും കഴിയുന്നു..

അഭ്യാസകൾക്കും കൂട്ടികൾക്കും അനിവിശ്വസ്യ വിശാലമായ ഫോക്ടേറേകൾ തുറന്നിട്ട് ഒരു വാതിലായി മാറണം എഎ.ടി. വിദ്യാഭ്യാസം എന്ന കാഴ്ചപ്പാടാണ് പുതിയ കരിക്കുലം വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത്.

കൂടാം മുൻതിൽ അനിവിശ്വസ്യ പുതിയ ചുക്കവള്ളങ്ങൾ തേടുന്നതിന് വിദ്യാർത്ഥിയോടൊപ്പം സഖ്യരിക്കുന്ന വഴിക്കാട്ടിയായി സഹയിരായി സഹപരിതാവായി കമ്പ്യൂട്ടറും മാറണംതാണ്.

മാതൃദുഃപാ

നമ്മുടെ മുന്നിൽ കേഴുന്നൊരുമാർക്ക്
വാക്കുകൾ കേട്ടു കരഞ്ഞുപോയി
എന്തൊരു കഷ്ടമീ അമ്മതൻ ജീവിതം
കഷ്ടതകൾ തൻ നടുവിലാലോ..
ക്ഷമില്ലാതെ വസ്ത്രങ്ങളില്ലാതെ
എങ്ങനെന്നും കഴിത്തുകൂടും
വടക്കരിഞ്ഞ ശരീരവുമായി അമു -
തൻ കുണ്ഠിനേയും കൊണ്ട് തെരുവിലേക്ക്
വറിവരൈണ്ടര കണ്ണുകളിലേക്ക് നാം
എങ്ങനെന്നോക്കുന്നു കൂടുകാരേ..
വിങ്ങുന്ന് ഹൃദയവുമായി അമു അങ്ങനെ
തെരുവുകളിലേക്ക് നടന്നിരുണ്ടി..
അമ്മതൻ തോളിൽ മയങ്ങുന്ന കുണ്ഠിന്റെ
ചുണ്ഡുകളുാക്ക വരണ്ടിരുന്നു...
വിറയാർന്ന വിരലുമായ് നമ്മുടെ മുന്നിൽ
കൈ നീട്ടിയാ അമു കരഞ്ഞു നിൽപ്പു..
കൈ നീട്ടിയാ അമു കരഞ്ഞുനിൽപ്പു..

(നമ്മുടെ മുന്നിൽ)

വിജയ സിദ്ധിയ്ക്ക് പത്ത് വിജയ സുത്രങ്ങൾ

നമയും തിരയും കുടി ചേർന്ന നൂലുകൾ കൊണ്ടുള്ള ഒരു വലയാണ് ജീവിതം. മനോഹരമായ ഈ ജീവിതം ദൈവത്തിന്റെ ഭാഗമായി സീക്രിക്കറ്റം. ഈതിനെ ഉർക്കുപ്പാക്കും ശുണക്കവുമായി തീർക്കേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വം നമുക്കുണ്ട് നമകളാൽ സമൃദ്ധമായ കർമ്മം കൊണ്ട് നാം മറ്റുള്ളവർക്ക് മാതൃകയായി തീരുച്ച.. സത് ചിന്തകളെ ഉണർത്തുകയും മനസ്സിനെയും ഹൃദയത്തെയും ഉഭാത്മാക്കുകയും ചെയ്യണം. അതിന് ലഭിതവും സർവ്വ സാധാരണവും അതേ സമയം സർവ്വ പ്രധാനവുമായ വിഷയങ്ങൾ വിശകലനത്തിനായി തിരഞ്ഞെടുക്കണം.

1. ഉയർച്ചയിലേക്കുള്ള അഭിവീക്ഷണം

ഒരു പ്രവർത്തിയുടെ വിജയ സ്വഹല്യത്തിനു നിദാനം നിരന്തരമായ അധ്യാനമാണ്. പ്രയത്നശാലികൾക്ക് വിജയം ഉറച്ചതു തന്നെയും ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രാവശ്യത്തെ പരിശ്രമം കൊണ്ട് നേടാവുന്നതല്ല വിജയകിരീടം മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രതികരണം എന്നെന്ന് ശാന്തിക്കാതെ താൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തിയിൽ പൂർണ്ണമായി ശ്രദ്ധ ചെലുത്തി പ്രത്യാശയോടെ മുന്നോട്ട് നീങ്ങുന്ന ഒരുവൻ വിജയം സുനിശ്ചിതമാണ്.

2. പ്രത്യാശ

ജീവിതത്തിൽ പ്രതീക്ഷയാണ് മനുഷ്യനെ പ്രവർത്തനോൽസൂക്കനാക്കുന്നത്. മനുഷ്യൻ്റെ നേട്ടങ്ങൾക്കല്ലാം അടിസ്ഥാനമായി വർത്തിക്കുന്ന മനോഭാവമാണ് പ്രത്യാശ.

3. ജീവിതത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുക

അനുഭവങ്ങളുടെ തിരകളിലും മുന്നോറ മനോഭയര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ശരിയെന്നു ചിന്തിച്ചുരക്കുന്നതിൽ പത്രാതെ നിൽക്കുക. സത്യസന്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുക, ആത്മവിശ്വാസത്തെ നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ പ്രതിസന്ധികയല്ല നേരിടുക

4. പ്രവർത്തന നിരത

പ്രവർത്തിയിൽ ഏർപ്പെടുന്നോൾ നമ്മുടെ വീഴ്ചകളോ പരാജയങ്ങളോ ഉണ്ടായെങ്കാം. അപ്പോഴൊക്കെ നിരശയും അധികരിച്ചയും ഉണ്ടാക്കാതെ പ്രവർത്തി പൂർത്തീകരിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. സ്ഥിരതയോടൊപ്പം ഇതിന് അത്യാവശ്യമാണ്.

5. ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുക

നമ്മുടെകഴിവുകൾ എന്തെന്നു ബോധ്യമുണ്ടായെങ്കിൽ മാത്രമേ അവയെ വികസിപ്പിച്ചുട്ടുകാൻ കഴിയു.. ആരും നിസാരൻമാർ അല്ലെങ്കിൽ കഴിവുകൾ ഉള്ളവരാണെന്ന് ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ പ്രവർത്തന നിരത്താവുക.

6. ഏകാഗ്രത ഉണ്ടായിരിക്കുക

നമ്മുടെ ജോലികൾ ശരിയായി ചെയ്യുന്നതിനും ആത്മ സംസ്ഥാപ്തി ഉണ്ടാവുന്നതിനും ഏകാഗ്രത അത്യാവശ്യമാണ്.

7. ആത്മാർത്ഥം

ഒരു പ്രവർത്തി ചെയ്യുന്നേണ്ടിൽ അതിൽ സത്യസന്ധത പൂലാർത്ഥണം. ആ പ്രവർത്തിയെ പൂർണ്ണതയിൽ എത്തിക്കണം.

8. ശരിയായ ചിന്ത

മനുഷ്യൻ്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പ്രേരണ നൽകുന്ന മാനസിക പ്രതിഭാസമാണ് ചിന്ത

9. കഴിവുകൾ പ്രകാശിപ്പിക്കുക

ഒരേ വ്യക്തിയ്ക്കും സന്നദ്ധമായ കഴിവുകൾ ഉണ്ട് അവ മറച്ചു വയ്ക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. പ്രകാശിക്കുന്ന കഴിവുകൾ ആരും മുടി വെയ്ക്കാറില്ല. കഴിവുകളിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുക തന്നെ. പക്ഷേ അഹാംഭാവത്തിനു വഴി തെളിയിക്കാതിരിക്കുക.

10. നല്ല ശീലങ്ങൾ

ജീവിതത്തിൽ വിജയവും സന്നോഷങ്ങളും കൈവരുത്തുക എന്ന ലക്ഷ്യമുള്ളവർ നല്ല ശീലങ്ങൾ വളർത്തിയെടുക്കാൻ ശ്രദ്ധിയ്ക്കണം. പ്രയത്നിക്കാനുള്ള ശീലമുണ്ടാകണം. അതാണ് വിജയത്തിന്റെ താഴ്വാരൽ.
